

Fetih Bir oğalmadan İbaretiz

– AyserÖZBAKIR · 25 Mayıs 2010

Çağ kapatıp bir başka çağ açmanın nasıl bir his olduğunu hiçbirimiz yaşamadık. Yaşamadığımız birçok şey gibi. İstanbulun fethi bir çok yönden önem arz ediyor olabilir. Taktik ve strateji açısından mesela. Fakat birey olarak beni etkileyen işin manevi kısmı. Tıpkı birçoğumuz gibi.

Denilebilir ki fetih vasıtası ile islam milletleri medeniyet yokuşun da zirveyi görmüştür. Medine ile başlayan medeniyet olma eylemi İstanbul ile doruk noktasına çıkmıştır. O gün bizler millet olarak bu ümmetin en önüne geçtiğimizi tüm dünyaya kanıtlamış olduk.

Bunun üzerine birçok methiye sıralanabilir.

Müthiş bir uyumun eseri fetih. Bir birlikteliğin. Birliktelik olmasa idi çoğalma der miyiz. Irklar üstü bir birliktelik. Ne Türk soran var ne Kürt. Devşirmesi, mezheplisi, ermenisi ve cizvitlisi. Hani bugun hasretine yandığımız o uyum. Adaletimize olan özlem.

İstanbul ne medeniyetler görmüştür ne yazsak beyhude. Bir şehir olarak başlı başına ciltleri kapsar.

Yazının bazı anlarında duruyorum, düşünüyorum. Her düşündüğüm de iç çekiyorum. Çıkmaz sokaklarının bile nasıl mistik bir hava içerdiği geliyor aklıma. Fakat diyorum hayır, hayır her ne düşünsem sığ kalıyorum. Üstadlar bize söylenecek söz mü bırakmış diyorum.

Kimileri bu muhteşem fetih olayının öneminin ya idrakin de değiller ya da gözlerini o ait olmak istemedikleri uyum hırsı bürümüş. Sevgililer gününe olan alakalarına bakınca bunu düşünmekten alamıyorum kendimi.

Bir de sitemim var.,

Tarih sayfaların da böylesi mihenk taşı bir fetihi nasıl oluyor da bizlere ve bizden sonrakilere görsel bir şölen olarak sunamıyoruz.

Elin hırsız robin hood u bile kahraman diye itelenmedi mi bizlere.

Utanç duyuyorum utanç bu miskin mana alemimizle.

Çoğalmalıydık hep, nakış gibi örüle örüle. Medeniyetimizi başka milletlere taşıma arzumuz olmalıydı.

Onunla barışık bir halde. Elin oğlu yapıyor klişesinden kurtulmalıydık şimdiye.

Fetih.,

Fetih şekilsel birşey değil. Düşünsel ve hatta zihniyet, inanç fetih.

Hangi birini yazmalı ki. Efendimizin o kutlu hadisini mi. Eyyüb el Ensariyi mi. Akşemseddini mi, Fatih in namazını mı. Allah Allah diyen Leventleri mi. Yoksa bunca yüzyıl geçmesine rağmen şu kuş kadar kalbimiz de hissettiğimiz duygu fırtınası mı. Baki kalan bunlardır, 3 gülle 5 mancınık değil...

Ayser ÖZBAKIR